

کسی که راضی به رضا و عطای خدا نیست، مغضوب خداست

درهای رحمت الهی عام و خاص خداوند تبارک و تعالی به روی همه باز است و منعی برای هیچ کس ندارد؛ اما این ما هستیم که این درها را می‌بندیم. با لجبازی هایمان خدا و پیامبر (صلی الله علیه و آله) را می‌آزاریم. چون رضای خدا را قبول نداریم، رزق ما تنگ می‌شود.

در فقره «معدن الرحمه» به شرح رحمت عام و خاص رسیدیم. وقتی گفته می‌شود معصومین رحمت خداوند هستند، یعنی هر دو رحمت را شامل می‌شود؛ هم رحمت رحیمیه و هم رحمت رحمانیه.

رحمت عام خداوند شامل همه انسان‌ها می‌شود و رحمت خاص، رحمت ویژه است و فقط برای انسان هائی است که خودشان را در مسیر این رحمت ویژه قرار می‌دهند. این شامل انسان‌ها هر گونه باشند، می‌شود. خداوند شامل مومنینی که ایمان آورده و عمل صالح انجام می‌دهند و توأسی به حق و توأسی به صبر هستند.

امام باقر (علیه السلام) در روایتی فرمودند: «انَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَلِيمُ الْعَلِيمُ، إِنَّمَا غَضِبَهُ عَلَى مَنْ لَمْ يَقْبَلْ مِنْهُ رِضَاهُ وَ إِنَّمَا يَمْنَعُ مَنْ لَمْ يَقْبَلْ مِنْهُ عَطَاةً وَ إِنَّمَا يُضِلُّ مَنْ لَمْ يَقْبَلْ مِنْهُ هُدَاهُ» خداوند تبارک و تعالی بردبار و داناست. در حقیقت بر کسی خشم می‌گیرد که خشنودی او را نپذیرد؛ و از کسی دریغ می‌کند که عطای او را نپذیرد؛ و کسی را گمراه می‌گذارد که هدایتش را نپذیرد». خداوند تبارک و تعالی بسیار حلیم و علیم است و به کسی غضب نمی‌کند؛ اما اگر کسی رضای خدا را نخواهد و به دنبال این نباشد که خداوند از او خوشنود باشد، اینجاست که غضب خدا شامل حال چنین فردی می‌شود.

یعنی رحمت و غضب الهی براساس اختیار انسان است؛ اگر کسی خودش را از ریزش باران الهی محروم کند؛ از رضای الهی دور می‌شود. یعنی اساساً تا شخص خودش نخواهد، تغییری در امورش انجام نمی‌شود. پس وقتی کسی خودش را از بارش باران رحمت الهی محروم کند و کار به جایی برسد که دیگر رحمت خدا برایش مهم نباشد، اینجاست که خودش با اختیار خودش، خود را از رحمت الهی محروم کرده و به غضب خدا گرفتار می‌شود. بنابراین، خدا رحمتش را از کسی دریغ می‌کند که رضای او را نمی‌خواهد.

امام باقر (علیه السلام) فرمودند: «و از کسی دریغ می‌کند که عطای او را نپذیرد». خدا از کسی رحمتش را دریغ می‌کند و به او عطا نمی‌کند که خودش نخواسته باشد. بالاخره ما باید تکلیف خودمان را مشخص کنیم که آیا می‌خواهیم به خانواده آسمانی خود، یعنی اهل بیت (علیهم السلام) برسیم و خود را شبیه آن‌ها کنیم یا اصلاً این را نمی‌خواهیم؟ این تصمیم و تکلیفی است

که باید هر فرد خودش آن را انتخاب کند.

در مساله ی «موفقیت و جذب در اسلام» هزار قانون وجود دارد

استاد شجاعی می گوید: من یک تحقیق یکساله درباره «قوانین موفقیت و جذب در اسلام» داشته ام که بسیار مفصل است. غربی ها در مورد قوانین جذب تبلیغات زیادی می کنند؛ ولی نظرات آنها در این خصوص دارای اشکال است. من در این تحقیق، نزدیک به هزار قانون جذب در اسلام را کشف کرده ام که اگر آنها را به دنیا عرضه کنیم، دنیا متحیر و در جهان علم، انفجارها و انقلاب های فرهنگی ایجاد می شود.

ما افتخارمان این است که در اسلام، بیش از هزار قانون برای «موفقیت و جذب» داریم که باید اینها را برای اجرا طراحی کرد. الان در کشور کلاس های موفقیت تشکیل می دهند و چند صد هزار تومان هم بابت هر یک از این کلاس ها اخذ می کنند و فقط چند تا قانون موفقیت را می گویند. در صورتی که اگر قوانین موفقیت اسلامی را بخواهیم تدریس کنیم، چندین ساعت تدریس آن طول می کشد. تفاوت این قوانین جذب با آن چه که دیگران می آموزند این است که قوانین اسلامی، قوانینی است که خود صاحب جذب، یعنی خداوند متعال به ما یاد داده است.

اگر بخواهیم نزولات «جمادی، گیاهی، حیوانی، عقلانی و فوق عقلانی» را دریافت کنیم، مثلاً پولدار شویم؛ یا وضع جسمی خوبی داشته باشیم؛ چه کارهایی باید انجام دهیم؟ برای تمام این موفقیت ها اسلام عزیز دستوراتی داده و به ما آن را یاد داده است. اما ما چون از معصومین (علیه السلام) غفلت کرده ایم، دچار چنین مشکلاتی شده ایم.

جای تاسف است که در کشور با پول بیت المال، کتاب هایی با عنوان موفقیت چاپ می شود که سراسر آن احکام کفرآمیز است که خیلی از این کتاب ها از ترامپ رئیس جمهور کنونی آمریکا است. این چه موفقیتی است که ترامپ می خواهد به ما یاد بدهد؟ متاسفانه در کشورمان کتاب های این فرد را آورده و به عنوان موفقیت معرفی می کنند. روح این کتاب ها ناسالم است و قوانین ناسالمی را معرفی می کند. چون آنها موفقیت را به «نتیجه کار» معنی می کنند و نه به مجموعه سلامت. مثل این که به کسی بگویند برای موفقیت «فست فود» بخورد. شاید به ظاهر زیبا باشد؛ ولی باطن آن مرگ و مریضی است.

موفقیت باید با ساختار زندگی آخرتی و ابدیت انسان سازگار باشد. پس باید به سراغ «معدن رحمت» که اهل بیت ع هستند برویم و ببینیم برای ما چه چیزی تجویز کرده اند. موفقیتی که اهل بیت ع تعریف می کنند، منطبق با ساختار حقیقی نیازهای دنیوی و اخروی انسان طراحی شده است.

خداوند مانع عطایش از کسی نمی شود

یکی از قوانین جذب، این است که امام باقر (علیه السلام) از آن خبر داده و می فرماید: « و انما یمنع من یقبل منه عطاءه = خداوند از کسی منع می کند که عطایش را نمی خواهد».

یکی از اسم‌های خداوند اسم «دائم» است، یعنی اینکه من باید بدانم هر فیض و کرم و نعمتی از سوی خداوند است. پس باید باید برای دوام هر نعمتی با گفتن اسم دائم، از خداوند دوام آن را درخواست کنم. مثلاً خداوند به کسی نعمتی را عنایت کرده و او نمی خواهد خداوند آن نعمت را از او بگیرد و استفاده از اسم دائم، باعث دوام داشتن این نعمت می شود.

انواع نعمت ها اعم از مادی، گیاهی، حیوانی و عقلی و فوق عقلی را اگر بخواهیم از ما گرفته نشود، باید طبق قوانینش عمل کنیم. کسی که خودش نمی خواهد این نعمتها را از خدا دریافت کند، عطائی هم به او نمی شود.

چرا برخی با دعا و گرفتن چله و ذکر، باز هم مشکلشان حل نمی شود؟

چرا برخی افراد با وجود این که چله‌های مختلف می گیرند؛ یا سر کتاب باز می کنند و به دعانویس مراجعه می کنند؛ اما هیچ گرهی از مشکلاتشان باز نمی شود؟ علتش این است که بخش «منعیات» خود را بررسی نکرده اند؛ نگاه نکرده اند در این بخش چرا خداوند فلان نعمت را از او گرفته؛ یا فلان نعمت را چرا به او نمی دهد؟

به عنوان مثال در ادارات، حقوق کارمندان را در آخر هر ماه به حسابشان واریز می کنند، اما یک کارمند یک روز می رود بانک می بیند حقوقش واریز نشده و جلوی حسابش بسته است. اعتراض می کند که چه شده؟ می گویند چون گزارش کار در این ماه نداشته ای یا اینکه جایی بدهکار یا ضامن بوده ای و جلوی حقوقت بسته شده است، یعنی اینکه آن اداره جلوی حقوقش را نبسته، بلکه خودش کاری کرده که جلوی حقوقش بسته شده است. در اینجا انسان در بخش منعیاتش کاری کرده که خودش جلوی فلان نعمت را بسته است. این است که امیرالمومنین ع می فرماید: اللهم اغفر لی الذنوب التي تغیر النعم = خدایا! آن گناهایی که نعمتها را تغییر می دهد ببخش».

اگر خداوند حاجتتان را نمی دهد و مشکلاتتان حل نمی شود، به خاطر این است که در زندگی یک جایی را بسته‌اید باید آن را باز کنید تا این باز شود.

شما یک جای زندگی با پدر یا مادرتان مشکل دارید؛ اما جمکران می روید و دعا می کنید و بعد می گویند چرا اینقدر جمکران رفته و دعا کردم مشکلم حل نشد؟ در صورتی که شما در جای دیگر، مثلاً با شکستن دل پدر یا مادر، راه را بسته‌اید. اول باید

سراغ آن‌ها بروید تا راه بسته باز شود. اگر هم پدر و مادرتان فوت کرده اند، آن‌ها در برزخ از شما ناراضی هستند. باید برایشان کارهای خیر بکنید. فاتحه خواندن کمترین آن اعمال است. شبهای جمعه نماز والدین بخوانید و آن‌ها را راضی کنید. بنابراین، رحمت الهی عام و خاص خداوند تبارک و تعالی درش به روی همه باز است و منعی برای هیچ کس ندارد. این ما هستیم که این در را می‌بندیم. با لجبازی هایمان خدا و پیامبر (صلی الله علیه و آله) را می‌آزاریم و رضای خدا را قبول نداریم. اینجاست که رزق ما بسته می‌شود. پس آنجایی که عطای الهی نیست، به خاطر آن است که ما در را بسته ایم.

بینید کجا این در را بسته‌اید که اکنون به مشکل برخوردید؛ ببینید کجا نمک شناسی کرده‌اید، لجبازی یا قلدربازی کرده‌اید یا دلی را شکسته‌اید یا کسی را سرزنش کرده‌اید؛ ناموسی از نوامیس الهی را زیر پا گذاشته‌اید؛ در خانه به نماز و قرآن توهین کرده‌اید؛ شاید اصلاً کسی در خانه قرآن نمی‌خواند و قرآن را مهجور نموده‌اید. هزار چیز مانند اینها هست که باعث شده در رحمت بر روی شما بسته شود و گرفتار شوید. پس نگوئید کسی ما را سحر و جادو کرده است. این خودتان هستید که در را به روی خود بسته‌اید.

زیارت/ رحمت الهی و خاص/علل بسته شدن رزق